Napsal Milan Smiljanić, Bělehrad
Neděle, 15 březen 2009

Albánský terorista Florim Ejupi, kterého UNMIK odsoudil ke 40 letům vězení za to, že vyhodil do vzduchu autobus plný lidí, byl včera v opakovaném řízení - tentokrát v režii EULEX-u - propuštěn na svobodu!

Ejupi, člen „Albánské národní armády", bývalý příslušník UCK, položil v pátek 16. února 2001 na cestu 10 kg trhaviny TNT, počkal si, až se přiblíží autobus přivážející srbské uprchlíky, kteří přijeli navštívit hroby předků, a výbušninu aktivoval. Na místě zůstalo 12 mrtvých a 22 zraněných lidí. Prakticky ihned po činu byl zatčen policií OSN (UNMIK) a transportován do vazby na americkou vojenskou základnu Bondsteel.

Ejhle, první podivnost, z nejlépe hlídané základny na světě záhadně utekl. Nebylo o něm slyšet až do 17. března 2004, kdy se nejen zúčastnil pogromu Srbů, ale zabil jednoho vojáka NATO a jednoho příslušníka „kosovské policie". V říjnu téhož roku byl zatčen v Tiraně a transportován na Kosovo. Loni 6. června byl soudem UNMIK a odsouzen k více méně adekvátnímu trestu ve výši 40 let.

Mezitím se však OSN z Kosova stáhla a její orgány byly nahrazeny orgány EU. Odvolací řízení tak spadlo do klína EULEX-u (European Union Rule Of Law Mission In Kosovo) a ten, k údivu mnohých, Ejupiho pro údajný nedostatek důkazů osvobodil.

Další důkazy zločinů nad Srby

To vše se odehrává v atmosféře, kdy srbská strana zveřejnila videa a fotografie pořízené v roce 1998 a 1999, na nichž je vidět vraždění srbských civilistů albánskými teroristy - příslušníky UCK. Identifikováno bylo 10 teroristů včetně velitele jednotky - Agima Ramadaniho.

Jedna z obětí, které se donedávna vedly jako pohřešované, je Predrag Dragović z Peći, kterého v tisku poznal jeho syn Rade. „Můj otec byl civilista, s armádou neměl nikdy nic společného. Když jsme utekli z Peći, on zůstal se svou matkou, která Kosovo odmítala opustit. V úterý 22. června 1999 si šel koupit cigarety. Od té doby jsme ho neviděli a až donedávna

jsme nevěděli, co se s ním stalo," řekl Rade na tiskové konferenci.

Ač civilista, Predrag Dragović je na fotografiích oblečen v uniformě. Je to, jak podotkl hlavní žalobce pro válečné zločiny Vladimir Vukčević, jeden z typických znaků UCK, která své oběti před nebo po popravě převlékala do armádních stejnokrojů.

Nejznámější „převlékací" případ, byť v opačném gardu, se odehrál v lednu 1999 v Račaku, kde bylo 40 padlých ozbrojenců na albánské straně převlečeno do civilních šatů, aby mohly být srbské bezpečnostní síly obviněny z masakru civilistů. Tuto verzi potvrzuje i forenzní patolog Helena Ranta, šéfka mezinárodní vyšetřovací komise, která tento případ vyšetřovala.

Peklo Košare

Na zveřejněných videozáznamech je vidět jednotka UCK, kterak poblíž hraničního přechodu Košare v záloze čeká na příchod jugoslávské armády, udeří (zabije při tom 4 vojáky) a stáhne se (za srbsko-albánské hranice). Díky tomuto způsobu „boje", proti kterému prakticky nebylo obrany, jugoslávští pohraničníci zaznamenávali obrovské ztráty a z tohoto hraničního přechodu se stalo nejstrašlivější místo celé Jugoslávie. Byl o něm dokonce natočen dokumentární film s vypovídajícím názvem „Peklo Košare" (odkaz na video) .

Na zadní straně jedné ze zveřejněných fotografií je nápis „Košare, S. Albánie, 22.5.1999", na jiné je poničený hraniční přechod Košare přímo vyfocen, a to z albánské strany, což dost přesně ukazuje, že fotografie byly pořízeny na stejném místě jako videa. Jsou na nich vidět titíž vojáci, jako na fotografii zachycující vraždu Predraga Dragoviće, na jejíž zadní straně je navíc nápis „Agim Ramadani, 138.brigáda UCK".

To jen potvrzuje domněnky o systematickém transportu Srbů do Albánie a jejich tamní likvidaci. Žalobce Vladimir Vukčević připomněl již známý „Žlutý dům" a dodal, že se v severní Albánii nachází minimálně 3 další lokace, kde byly Srbům odebírán orgány za účelem jejich prodeje.

Připomeňme, Albánie odmítla jakkoliv spolupracovat na vyšetřování těchto zločinů a tvrzení srbské strany (ale i Carly del Ponte) označila za „snahu poskvrnit nové kosovské vedení".

Od tohoto samozvaného kosovsko-albánského vedení se vyšetřování vlastních zločinů očekávat nedá, od EULEX-u už vůbec ne. Pravda, EULEX minulý týden za vraždu a pokus o vraždu k 17. letům odnětí svobody odsoudil Albánce Ganiho Gašiho, ale za zločiny spáchané nad Albánci. Obětí se tehdy stala albánská rodina, která se pokusila před přestřelkami utéct do bezpečí a přímo tak porušila nařízení UCK, která civilistům zakázala opouštět bojovou zónu.

Připomeňme, přesto že se UCK ještě v roce 1998 nacházela na seznamu teroristických organizací State Departementu (na kterém mj. stálo, že je financována obchody s drogami a že má úzké vazby an Al-Káidu), přesto že se jsou důkazy o zločinech nad Srby, Romy, Židy, Turky a jinými nealbánci takříkajíc vidět z letadla, ke dnešnímu dni za ně nebyl odsouzen jediný člověk, s výjimkou jednoho dozorce improvizovaného vězení.

Co vy na to?

Úpřímně řečeno, rád bych viděl exprezidenta Havla, premiéra Topolánka, ministra Schwarzenberga a další tatínky a kmotry „republiky Kosovo" jak by vysvětlili Rade Dragovićovi proč nemůžou být potrestáni lidé, vyfotografovaní při podřezávání jeho vlastního otce a proč (ale ani v náznaku) na Kosovu nefungují orgány, které by se tímto měly zabývat. Chtěli-li by být úpřimní, museli by říct: „Je to prosté, dali jsme Kosovo do rukou lidem, od nichž se nedá očekávat normální organizace státu a jeho orgánů jako jsou policie, prokuratura, soud a pod..." A EU, která by „dočasná selhání" teroristicko - mafiánského vedení Kosova přeci jen měla nahrazovat? Hanba mluvit. Je toto Evropa 21. století?

http://video.google.com/videosearch?q=Pakao+Kosara&emb=0&aq=-1&oq=#